

Ngày 15 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 5:23

Chủ đề: *Nó sẽ chết vì thiếu lời khuyên dạy, và bị lầm lạc vì ngu dại quá. He shall die without instruction; and in the greatness of his folly....*

Trọng tâm: Chữ *chết* - *die* được chép đây nói về sự bị trừng phạt như bị giết, bị tử hình, bị chết đời đời, còn chữ *khuyên dạy* - *instruction* nói về sự kỷ luật, sự trấn chỉnh, sự sửa phạt, sự trừng phạt. Chữ *lầm lạc* - *go astray* được chép đây là nói về sự phạm sai lầm, lạc lối, làm cho người khác hiểu lầm; Chữ *ngu dại quá* - *the greatness.. folly* có nghĩa là quá ngu xuẩn và điên rồ. Lời Chúa không chỉ nói về thuộc thể mà luôn chỉ dạy người ta hướng về Luật pháp công bình của Ngài, cùng những sự sâu nhiệm dành cho sự sống của linh hồn người ta. Đức Chúa Jêsus đã phán dạy về một người rất giàu có về của cải đời này, nhưng lại là kẻ dại: *Ngài lại phán cùng chúng tôi ví dụ này: Ruộng của một người giàu kia sinh lợi nhiều lắm, người bèn tự nghĩ rằng: Ta phải làm thế nào? Vì không có đủ chỗ chứa hết sản vật. Lại nói: Nay, việc ta sẽ làm: ta phá cả kho tàng và cất cái khác lớn hơn, thâu trữ sản vật và gia tài vào đó; rồi sẽ nói với linh hồn ta rằng: Linh hồn ơi, mà đã được nhiều của để dành dùng lâu năm; thôi, hãy nghỉ, ăn uống, và vui vẻ. Song Đức Chúa Trời phán cùng người rằng: Hỡi kẻ dại! Chính đêm nay linh hồn người sẽ bị đòi lại; vậy những của cải người đã sắm sẵn sẽ thuộc về ai? Hễ ai thâu trữ của cho mình mà không giàu có nơi Đức Chúa Trời thì cũng như vậy. Vì trong Lời của Đức Chúa Trời có sự sống, sự sống là sự sáng của loài người và Lời đó là Lẽ thật, Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời chứ không phải là Luật pháp văn tự chép trong Kinh Thánh. Chính Lời của Đức Chúa Trời sẽ tỏ sự sáng có trong mình ra để soi sáng linh hồn người nào sở hữu được các Lời đó, như Kinh Thánh có chép: *Hỡi con, hãy giữ lời răn bảo của cha, chớ lia bỏ các phép tắc của mẹ con. Khá ghi tạc nó nơi lòng con luôn luôn, và đeo nó nơi cổ con. Khi con đi, các lời đó sẽ dẫn dắt con; Lúc con ngủ, nó gìn giữ con; Và khi con thức dậy, thì nó sẽ trò chuyện với con. Vì điều răn là một cái đèn, luật pháp là ánh sáng, và sự quả trách khuyên dạy là con đường sự sống.* Khi người ta nghe Lời Chúa được rao giảng, hoặc khi người ta đọc và suy gẫm Lời Chúa, thì Đức Thánh Linh sẽ nhìn vào lòng và trí của người đó xem người đó tiếp nhận, linh hội ý nghĩa của Lời Chúa như thế nào và tùy theo thái độ của người đó mà Ngài sẽ hoặc ban cho thêm, hoặc lấy đi những sự mà người ấy tưởng là mình đã có, bởi vì Đức Chúa Trời luôn tìm kiếm cho Ngài một đồng đội thánh, một nước thầy tế lễ. Nếu người nào đó tự cho mình là khôn ngoan, có sự hiểu biết nhưng lại không có lòng khiêm nhường để cầu xin Đức Thánh Linh dắt dẫn mình vào đường lối thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời, thì kẻ ấy là kẻ dại, bởi vì sự thông biết Lời Đức Chúa Trời là từ Đức Chúa Trời mà đến và Đức Chúa Trời chỉ ban sự thông biết đó cho những người có lòng kính sợ Danh Ngài và muốn được sự hiểu biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời để làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời.*

Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 40; Ê-sai 33; Lu-ca 12;

Ngày 16 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 6:1-5 (1)

Chủ đề: *Hỡi con, nếu con có bảo lãnh cho kẻ lân cận mình, nếu con giao tay mình vì người ngoại, thì con đã bị lời miện mình trói buộc, mắc phải lời của miện con. Hỡi con, bởi vì con đã sa vào tay kẻ lân cận con, hỡi làm điều này và giải cứu mình con: Hãy đi hạ mình xuống, nài xin người lân cận con; Chớ để cho hai mắt con ngủ, hoặc mí mắt con chợp lại; Hãy giải cứu mình khỏi người như con hoàng dương thoát khỏi tay thợ săn, như con chim thoát khỏi tay kẻ đánh rập.*

Trọng tâm: Chữ *bảo lãnh* - *surety*^{H6148} đã chép đây có nghĩa là: *bảo lãnh, cầm cố, thế chấp, đảm nhận, cam kết thay cho ai đó hoặc về tài sản hoặc thân thể cho ai đó.* Thế gian có câu: *cứu vật, vật trả ân, cứu nhân, nhân trả oán* đây là kinh nghiệm trong nhân gian và nó đúng khi linh hồn của người đó vẫn còn bị quyền lực của tối tăm cai trị. Khi Lời Chúa đã chép, thì điều đó sẽ ứng nghiệm hoặc cho việc tốt, hoặc cho việc không tốt. Khi người ta đã ký tên mình vào một văn kiện nào, thì người đó đã cam kết mình phải chịu trách nhiệm làm đúng theo những lời đã chép, đã in thành văn bản, văn kiện đó. Khi một người xưng ra mình tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ là Cứu Chúa của mình, thì linh hồn người ấy không còn thuộc về người đó nữa, nhưng thuộc về Đấng đã cứu chuộc mình, dù người đó có ý thức được hay không thì lời từ miệng người đó nói ra là bằng chứng không thể phá được như người ta tưởng. Ngay cả khi người ta làm chứng nhân cho một sự việc nào có liên quan đến pháp luật, thì người đó sẽ phải tuyên thệ tại toà (*nếu phải có*) rằng mọi điều người đó nói lời làm chứng đó là đúng sự thật, thì người đó đang tự bảo lãnh cho mình trước pháp luật vậy. Khi chúng ta tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình, ấy là chúng ta đã tuyên bố lời mình nói ra là đúng, nhưng rất nhiều người mang danh người tin Chúa lại trở thành kẻ làm chứng dối ở trước mặt Đức Chúa Trời. Chúa Jêsus đã phán: *Cây sanh trái xấu không phải là cây tốt, cây sanh trái tốt không phải là cây xấu; vì hễ xem trái thì biết cây. Người ta không hái được trái và nơi bụi gai, hay là trái nho nơi chòm kinh cước. Người lành bởi lòng chứa điều thiện mà phát ra điều thiện, kẻ dữ bởi lòng chứa điều ác mà phát ra điều ác; vì do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng nói ra. Sao các người gọi ta: Chúa, Chúa, mà không làm theo Lời Ta phán? Ta sẽ chỉ cho các người biết kẻ nào đến cùng Ta, nghe Lời Ta, và làm theo, thì giống ai. Kẻ ấy giống như một người kia cất nhà, đào đất cho sâu, xây nền trên vầng đá: nước tràn lan, dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không xô động được, vì đã cất chắc chắn. Song kẻ nào nghe Lời Ta mà không làm theo, thì giống như một người kia cất nhà trên đất không xây nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.*

Kinh Thánh tham khảo: Giê-rê-mi 8; Lu-ca 6; Hê-bơ-rơ 7;

Ngày 17 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 6:1-5 (2)

Chủ đề: *Hỡi con, bởi vì con đã sa vào tay kẻ lân cận con, hỡi làm điều này và giải cứu mình con: Hãy đi hạ mình xuống, nài xin người lân cận con; Chớ để cho hai mắt con ngủ, hoặc mí mắt con chợp lại; Hãy giải cứu mình khỏi người như con hoàng dương thoát khỏi tay thợ săn, như con chim thoát khỏi tay kẻ đánh rập.*

Trọng tâm: Khi người nào lỡ miệng mà bảo lãnh cho ai đó, kể là người thân của mình, thì người đó cũng phải biết rõ rằng, sự bảo lãnh đó có thể là một cái bẫy cho chính mình (tùy theo trường hợp, khả năng, sự việc có liên quan đến hình sự, hay thời gian, công việc mà mình không thể bảo đảm), thì điều đầu tiên và trước nhất người đó phải làm để giải cứu mình khỏi cái bẫy đó, nghĩa là người bảo lãnh phải nói với người mình đã nói lời bảo lãnh đó là mình trót lỡ lời, vì chưa kịp suy xét kỹ càng sự việc. Nếu người bảo lãnh là người tin Chúa, còn người được bảo lãnh đó là thuộc về gia đình mình, mà mình biết chắc chắn sự việc đó mình có thể làm nhân chứng để giải oan cho người đó, thì hãy làm nhân chứng cho sự việc, nhưng không được làm người bảo lãnh (nếu nghi có liên quan đến hình sự, gian lận, vi phạm Luật pháp). Người tin Chúa có quyền bảo lãnh nếu những sự đó có liên quan đến chính mình và thuộc về quyền lợi của mình và được Chúa cảm động làm điều đó trong sự sáng của Lời Chúa, chứ không cứng nhắc vì Lời Chúa có khuyến cáo! Vì sự khuyến cáo của Lời Chúa chép rõ là không bảo lãnh cho kẻ lân cận (friend), chứ không chép rằng không bảo lãnh cho bất kỳ ai! Ngay khi sự bảo lãnh đã được nói ra, được ghi chép xuống thành văn bản mà người tin Chúa biết sự bảo lãnh đó là nguy hiểm cho chính mình (nếu có liên quan đến hình sự, gian dối, vi phạm Luật pháp), thì người bảo lãnh phải ngay lập tức, không được trì hoãn việc nói với người mà mình đã lỡ bảo lãnh, để rút lại lời hứa bảo lãnh. Nếu có thể hãy ghi lại cuộc nói chuyện đó để làm bằng chứng về sự vội vàng, chưa suy nghĩ chín chắn và không có những bằng chứng có thể bảo đảm điều mình bảo lãnh đó là hợp lý và đúng luật. Khi cuộc nói chuyện kết thúc dù được người đó chấp nhận cho rút khỏi sự bảo lãnh đó, thì người bảo lãnh cũng phải đến với cơ quan quản lý vụ đó để báo cáo lại mọi điều mình đã thương lượng với người mình trót bảo lãnh, để cơ quan đó biết sự thật, và chỉ ra khỏi đó với chứng cứ đã làm xong việc này.

Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 43; Gióp 17; Công vụ các sứ đồ 17;

Ngày 18 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 6:6-8

Chủ đề: *Hỡi kẻ biếng nhác, hãy đi đến loài kiến; Khá xem xét cách ăn ở nó mà học khôn ngoan. Tuy nó không có hoặc quan tướng, hoặc quan cai đốc, hay là quan trấn, thì nó cũng biết sửa lương phận mình trong lúc mùa hè, và thu trữ vật thực nó trong khi mùa gặt.*

Trọng tâm: Lời Chúa đang nói với hết thảy loài người ở trên đất này, vì linh hồn loài người là con trai của Đức Chúa Trời Chí cao. Là người tin Chúa, thì phải biết Mục đích Đức Chúa Trời tạo nên loài người, cùng phải biết cấu tạo của loài người gồm Thân-Hồn-Linh được Đức Chúa Trời dựng nên như thế nào, phải biết trách nhiệm của linh hồn mình trước các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời đã được chép trong Kinh Thánh. Nếu loài người xác thịt còn phải biết rất kỹ cấu tạo (giải phẫu) của thân thể xác thịt để biết chăm sóc, bảo vệ và chữa lành cho thân thể thì linh hồn của người tin Chúa cũng phải biết rõ Lời của Đức Chúa Trời đã chép về mình như thế nào, vì nếu linh hồn của người tin Chúa được khoẻ mạnh theo tiêu chuẩn của Lời Đức Chúa Trời, thì sức lực của thân thể người đó cũng sẽ được khoẻ mạnh và được phước hạnh tương ứng với linh hồn và đó là nguyên tắc của sự sống loài người. Vì sự sống thật của người nào sẽ phụ thuộc vào sự sống thật của linh hồn người đó, vì mọi công việc mà thân thể xác thịt của người ta làm ra là bằng chứng về sức khoẻ thật của linh hồn người đó ở trước mặt Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời dùng hình ảnh con kiến để dạy dỗ linh hồn loài người, vì thân thể xác thịt của loài người không nhận biết Đức Chúa Trời, nhưng linh hồn thì phải biết, vì linh hồn loài người được tạo nên bằng hơi thở của Đức Chúa Trời. Nếu Đức Chúa Trời đã dùng hình ảnh con kiến là vật nhỏ bé để dạy loài người được tạo nên theo ảnh tượng của Ngài, thì ấy là Đức Chúa Trời cảnh cáo linh hồn loài người về sự biếng nhác của loài người trước các mạng lệnh của Ngài đã được ban cho qua Môi-se và qua các tiên tri của Ngài. Cho đến kỳ sau rốt này, người ta vẫn không để ý đến sự cảnh cáo của Đức Chúa Trời, ngay cả những người mang danh là người giảng Tin lành, là mục sư nhưng không phải là tôi tớ thật của Đức Chúa Jêsus Christ, mà là giáo sư giả, là tiên tri giả, chỉ lo cho những sự ham muốn của xác thịt mình, mà bỏ qua chức phận của linh hồn mình trước những Lời răn đe của Đức Chúa Trời, tự biến mình thành kẻ biếng nhác, coi thường Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh Thánh. Hãy tỉnh thức linh hồn mình, vì Đức Chúa Trời của chúng ta là đám lửa hay thiêu đốt những kẻ bội nghịch, không biết thân phận thật mình cùng không nhận biết trách nhiệm của mình ở trước mặt Đức Chúa Trời, trước các dấu hiệu thời gian về kỳ Đức Chúa Jêsus Christ trở lại để đón Hội-Thánh của Ngài trước khi Ngài giáng tai hoạ xuống trên đất đã vì tội ác của loài người mà trở nên ô-uế, đầy dẫy những sự gớm ghiếc và gian ác của thế gian mờ tối này.

Kinh-Thánh tham khảo: E-xơ-ra 9; Thi-Thiên 101; Ma-thi-ơ 6; Lu-ca 11;

Ngày 19 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 6:9-11

Chủ đề: *Hỡi kẻ biếng nhác, người sẽ nằm cho đến chừng nào? Bao giờ người sẽ ngủ thức dậy? Ngủ một chút, chớp mắt một chút, khoanh tay nằm một chút, thì sự nghèo khổ của người sẽ đến như kẻ đi rảo, và sự thiếu thốn của người tới như người cầm bình khí.*

Trọng tâm: Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời là Đấng Biết và Làm chứng mọi sự từ lúc ban đầu tới khi tận thế, nên Ngài đã cảnh cáo loài người về sự biếng nhác của linh hồn người ta và hết thảy những người xưng mình là tôi tớ Chúa thì phải nhận biết rằng, người ta sẽ phải đối diện với toà án của Đấng Christ, vì Đức Chúa Trời sẽ đãi người ta tùy theo mọi lời mà Ngài đã nghe người ta nói ra. Nếu người nào đã xưng Danh Chúa là Đức Chúa Trời của mình, là Đấng cứu chuộc mình, mà không giàu có của báu Nước Thiên đàng nơi linh hồn mình, thì người đó sẽ bị gọi là kẻ biếng nhác. Thời kỳ sau rốt này, người ta thích nghe những lời giả dối, hợp với lỗ tai của xác thịt mình, chứ không thích nghe Lễ thật, là Luật pháp của Thánh Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Hết thảy những người nào đứng nơi bục giảng mà nhân Danh Đức Chúa Jêsus mà rao giảng Lời Đức Chúa Trời, mà kẻ đó không phải là người được Đức Chúa Trời chỉ định từ trước khi sáng thế, thì môi miệng của những người đó không thể có Lễ thật, càng không thể tôn cao Luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời được, vì Thần của Đức Giê-Hô-Va như đám lửa hay thiêu đốt những kẻ bội nghịch, sẽ khoá cái miệng của những người đó lại và cơn giận của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời sẽ giáng trên những người miệng nói tin Chúa nhưng lại không tìm kiếm Lời của Đức Chúa Trời hằng sống, mà lại nghe lời của các giáo sư giả, của các tiên tri giả mà không biết những kẻ đó là giả, dù Kinh Thánh có chép Lời của Đức Chúa Jêsus Christ đã cảnh cáo: *Hãy coi chừng tiên tri giả, là những kẻ mang lột chiên đến cùng các người, song bề trong thật là muông sói hay cắn xé. Các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Nào có ai hái trái nho nơi bụi gai, hay là trái vả nơi bụi tật lê? Vậy, hễ cây nào tốt thì sanh trái tốt; nhưng cây nào xấu thì sanh trái xấu. Cây tốt chẳng sanh được trái xấu, mà cây xấu cũng chẳng sanh được trái tốt. Hễ cây nào chẳng sanh trái tốt, thì phải đốn mà chum đi. Ấy vậy, các người nhờ những trái nó mà nhận biết được. Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha Ta ở trên trời mà thôi.* Người tin Chúa phải tỉnh thức trước sự yếu đuối, bất toàn và hay chết của xác thịt mình, hãy trở dậy mà đến với Đấng Christ để được Thánh Linh của Ngài dùng Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà thấp sáng ngọn đèn của Ngài nơi linh hồn người nào đến với Ngài, thì linh hồn người đó sẽ được sự sáng thật của Chúa soi sáng mà được sự sống lại.

Kinh-Thánh tham khảo: Ma-thi-ơ 7; Lu-ca 12; 1 Giăng 4;

Ngày 20 tháng 12 năm 2025

Châm ngôn 6:12-15

Chủ đề: *Người nào đi đứng có miệng giả dối, là một kẻ vô loại, một người gian ác; Hấn liếc con mắt, dùng chân mình bày ý, và lấy ngón tay mình ra dấu; Trong lòng hẳn vẫn có sự gian tà; Nó toan mưu ác luôn luôn, và gieo sự tranh cạnh. Bởi cơ ấy, tai họa sẽ xảy đến nó thành linh; Bông chốc nó bị bại hoại, không phương thể chữa được.*

Trọng tâm: Đức Chúa Trời dạy tuyền dân của Ngài cách nhận biết quyền lực của ma quỷ thể hiện trên thân thể của những người bị chúng cầm buộc, để mọi người tin Chúa nhận biết các dấu hiệu đó để tự tránh xa, vì quyền lực của ma quỷ có thể sử dụng những sự va chạm, lời nói, ánh mắt mà xâm nhập thân thể xác thịt của người ta, vì Lời Chúa có cho chúng ta biết rõ về sự lây nhiễm này như sau: *Anh em chớ mắc lừa: bạn bè xấu làm hư thói nết tốt.* Chúng ta có thể thấy rõ điều này qua việc Rê-be-ca, vợ của Y-sác và là mẹ của Gia-cốp đã nói với Y-sác về việc để cho Gia-cốp đi đến với La-ban tại xứ Pha-đan-A-ram, để tại đó Gia-cốp sẽ cưới cho mình một người vợ, vì Rê-be-ca không muốn Gia-cốp lấy một nữ nào thuộc con gái họ Hêch làm vợ. *Rê-be-ca nói cùng Y-sác rằng: Tôi đã chán, không muốn sống nữa, vì cơ mấy con gái họ Hêch. Nếu Gia-cốp cưới một trong mấy con gái họ Hêch mà làm vợ, tức một người con gái trong xứ như các đứa đó; thôi, tôi còn sống mà chi?* Chử Hêch-Heth^{H2845} trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ có nghĩa là: *kẻ khùng bố, kẻ khiến người ta kinh hãi, khiếp sợ, thất vọng.* Quyền lực của ma quỷ có thể xâm nhập thân thể người ta qua sự tiếp xúc, giao tiếp... mà người ta không thể biết được, nhưng những người được xức dầu bởi Đức Thánh Linh thì nhận biết được qua hành vi, cách nói, việc làm của người ấy. Thời kỳ sau rốt này ma quỷ sử dụng hệ thống internet để làm phương tiện xâm nhập tâm trí, thân thể của người ta qua chương trình YouTube, Tiktok, phim ảnh... vì khi người ta xem các chương trình có nội dung ác, đồi bại, đồi trụy, bạo lực.. Và chúng sẽ xâm nhập thân thể xác thịt của người ta qua những lời người ta nói, người ta bình luận mà chúng biết ý tưởng của những người đó. Vì ma quỷ là thể khí nên chúng xâm nhập khi người ta cung cấp quyền hợp pháp qua lời người ta nói như thích, chấp nhận hoặc vô tình nói những lời vô ý nói ra qua môi miệng người đó. Ma quỷ sẽ từng bước khiến người ta ham thích những sự tưởng như vô hại đó để dần lữ nơi tâm trí rồi áp đặt quyền lực khiến người ta có hành vi, động tác, lời nói, ánh mắt, cách nói, giọng nói làm lại như người ta đã thấy và nghe để cầm buộc người đó.

Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 4; Dân số ký 14,